

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24C/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2196899658
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2196899658.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Jozefom Šulekom v právnej veci žalobcu: ANACO s. r. o., IČO: 35 691 816, Miletičova 1, 821 08 Bratislava, zastúpený: BARRISTER LEGAL s. r. o., advokátska kancelária, IČO: 46 225 234, Zámocké schody 2/A, 811 01 Bratislava proti odporcovi: P. F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. H. XXXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 6 590,85 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.156,39 eur zastavuje.
- II. Žalobu vo zvyšnom rozsahu zamietá.
- III. Žalovanému, ktorý má právo na náhradu trov konania, náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.02.1996 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 198 555,90,-Sk (6 590,85 EUR) spolu s penále 3% od podania žaloby do zaplatenia, náhrady trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 7 942 Sk (263,63 EUR) z titulu nedoplatku na nájomnom. Konanie bolo pôvodne vedené pod sp.zn. 21C/22/1996. Žalobca žalobu skutkovo zdôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným dňa 28.10.1991 Zmluvu o prenájme nebytových priestorov v A. č. XX na sídlisku M. v R., podľa ktorej mal žalovaný platiť nájomné v štvrtročných splátkach 263,67 eur. Dodatkom č. 3 zo dňa 30.08.1993 k zmluve o prenájme bolo nájomné zvýšené na sumu 1977,20 eur ročne, pričom nájomné sa malo platiť v štvrtročných splátkach v sume 494,29 eur. Žalovaný nájomné prestal platiť počnúc tretím štvrtrokom 1993, a preto mu zmluvu písomne vypovedali dňa 28.11.1994. Žalovaný na výpoveď nereagoval, prenajaté priestory neuvoľnil, preto žalobca podal žalobu o vypratanie. Žalovanému zaslal žalobca pokus o zmier dňa 25.05.1995, na ktorý žalovaný nereagoval, preto pokus o zmier doručil prostredníctvom Okresného súdu v Senici. Žalovaný pokus o zmier prevzal 16.10.1995.

2. Žalobca k žalobe pripojil: sprievodný list zo dňa 07.02.1996, potvrdenie o doručení pokusu o zmier, Rozsudok Okresného súdu Trnava č.k.20C/149/1995-34 zo dňa 16.10.1995, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť vypratať dotknuté priestory, výzvu na úhradu nájomného zo dňa 10.10.1995, pokus o zmier zo dňa 25.05.1995, Dodatok č. 3, Zmluvu zo dňa 28.10.1991.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie v roku 1995, na ktoré sa však nepodarilo predvolať žalovaného, a tak nedošlo k jeho otvoreniu.

4. Uznesením č.k. 21C/22/2016-30zo dňa 26.09.1996 súd konanie prerušil z dôvodu prebiehajúceho konkurzu na majetok žalobcu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 3K/98/1995 zo dňa 09.02.1996. V roku 2013 došlo k zrušeniu konkurzu na majetok žalobcu z dôvodu, že nie sú dané podmienky pre konkurz. Súd po odpadnutí prekážky konania pokračoval v konaní.

5. Dňa 17.09.2014 bol doručený návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu. Žalobca doložil oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 101, z ktorého plynie, že pohľadávka na nájomnom a lokalizačnom poplatku a pohľadávka na náhradu škody bola postúpená na spoločnosť ANACO s.r.o.. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX(č.l.XXX-XXX) bola postúpená pohľadávka v sume 6.590,85 eur titulom nedoplatku na nájomnom, lokalizačnom poplatku a titulom náhrady škody tak ako bola uplatnená v žalobe.

6. Súd v dôsledku námietky miestnej nepríslušnosti postúpil na Okresný súd Senica. Ten vyslovil nesúhlas s postúpením veci. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 25NcC/422014-138 zo dňa 17.12.2014 rozhodol, že príslušným na prejednanie veci je Okresný súd Trnava. Vec bola zapísaná pod spisovú značku 24C/45/2015.

7. Dňa 18.09.2014 sa k žalobe vyjadril žalovaný, ktorý namietol miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Trnava, ďalej namietol, že v čase nájomnej zmluvy bol konateľom spoločnosti Zelovoc Senica, spol. s r.o. (ďalej len „sro“), ktorá reálne užívala priestory a prevádzkovala uvedené nebytové priestory, pričom platila aj nájomné. Žalovaný uviedol, že konateľom bol do 04.11.1993, pričom za jeho pôsobenia boli pravidelne uhrádzané splátky nájomného a neboli žiadne pripomienky k platobnej disciplíne, čomu svedčí aj dodatok č. 3. Žalovaný opakovane poukazoval na to, že všetky náklady hradila sro, pričom žalovaný sám nepodnikal. Po odchode žalovaného z sro, došlo k útlmu jej činnosti a snahe nových konateľov o vysporiadanie záväzkov z tohto vzťahu, čo však nový zástupca žalobcu odmietol. Žalovaný vyhlásil, že nikdy neuhradil akúkoľvek čiastku žalobcovi titulom nájomného. Žalovaný mal za to, že skutkové tvrdenia uvedené žalobcom sú vykonštruované a v konaní by neobstáli a podľa neho žalobca by svojím účtovníctvom a výpismi z účtu mal dokázať, že žalovaný resp. sro neuhrádzal nájomné. Ďalej namietal, že žalobca sa domáha aj náhrady škody, pričom tento svoj nárok žiadnym spôsobom nepreukázal, a mal by uvedené vydokladovať riadnymi dôkazmi. Žalovaný namietal, že pohľadávka bola vytvorená umelo, keď žalobca odmietol prevziať maloobchodnú predajňu zeleniny a ovocia.

8. Uznesením č.k. 24C/45/2015-44 zo dňa 10.02.2015 súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že novým žalobcom sa stal ANACO s. r. o., IČO: 35 691 816, Miletičova 1, 821 08 Bratislava. Voči uvedenému uzneseniu sa odvolal žalovaný. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 26Co/230/2015-165 zo dňa 30.06.2015 uznesenie potvrdil.

9. Dňa 15.02.2016 bol súdu doručený návrh na zmenu žaloby, ktorým žalobca žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby a rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 6 590,85 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 325,38 od 01.08.1992 do 20.09.1993 vo výške 11,11 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 325,38 od 01.11.1992 do 20.09.1993 vo výške 8,66 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 321,64 od 20.09.1993 do 21.09.1993 vo výške 0,05 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 325,38 od 01.02.1992 do 21.09.1993 vo výške 16 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 119,67 od 21.09.1993 do 30.04.1995 vo výške 5,77 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 119,67 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 325,38 od 01.05.1993 do 30.04.1995 vo výške 19,52 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 325,38 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 325,38 od 01.08.1993 do 30.04.1995 vo výške 17,06 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 325,38 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 381,69 od 01.11.1993 do 30.04.1995 vo výške 17,13 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 381,69 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 494,29 od 01.02.1994 do 30.04.1995 vo výške 18,44 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 494,29 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 494,29 od 01.05.1994 do 30.04.1995 vo výške 14,83 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 494,29 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 494,29 od 01.08.1994 do 30.04.1995 vo výške 11,09 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 494,29 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 494,29 od 01.02.1995 do 30.04.1995 vo výške 3,62 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 494,29 od 01.05.1995 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 329,53 od 01.05.1995 do

zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 22 % ročne zo sumy 1 525,39 od 12.02.1995 do zaplatenia a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca v rámci zmeny žaloby zmenil skutkové tvrdenia, a to tak, že sa domáha náhrady škody nie titulom platených úrokov z úveru, ale titulom náhrady škody v podobe ušlého zisku.

10. Súd uznesením č.k. 24C/45/2015-178 zo dňa 25.02.2016 pripustil zmenu žaloby v súlade s jej návrhom. Rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník. Žalovaný podal voči uvedenému uzneseniu odvolanie (č.l.180-182) v rámci, ktorého voči pohľadávke žalobcu vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku, súčasne namietal absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy, ďalej namietal, že v čase doručenia žaloby na súd, likvidátor nebol oprávnený na takýto úkon. Žalovaný taktiež namietal, že žaloba nie je podpísaná.

11. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 15.08.2017 oznámil na výzvu súdu, že žalobu berie v časti o zaplatenie sumy 1156,50 eur späť a žiada konanie v tejto časti zastaviť, žalobca súčasne s uvedeným podaním doplnil zmenené skutkové tvrdenia, a to tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 3.953,20 eur na nájomnom a 167,63 eur na lokalizačnom poplatku a 1.525,39 eur titulom náhrady škody v podobe ušlého zisku.

12. Súd na pojednávaní dňa 17.10.2017 pripustil zmenu žaloby uznesením vyhláseným na pojednávaní, čo do zmeneného nároku, ako aj čo do zmenených skutkových tvrdení v súlade s návrhom žalobcu doručeným súdu dňa 15.02.2016 a dňa 17.08.2017. Súd rozhodol o zmene žaloby, nakoľko pri uznesení č.l. 178 došlo k zrušeniu uvedeného uznesenia zo zákona momentom podania odvolania, keďže uvedené rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník.

13. Žalovaný na pojednávaní dňa 17.10.2017 dňa namietal absolútnu neplatnosť úkonu v podobe podanej žaloby (viď pripojené písomné vyhotovenie jeho prednesu č.l.212-213), pričom poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia. Žalovaný doplnil súdu dňa 27.10.2017 podanie, kde opätovne namietal neplatnosť zmluvy, mimo iné z dôvodu neuvedenia splatnosti nájomného.

14. Súd v súlade s návrhom žalovaného sa pokúsil zabezpečiť žalovaným navrhované dôkazy na preukázanie jeho tvrdení ohľadne platenia nájomného, a to vyžiadanim dokladov od súčasného likvidátora pôvodného žalobcu. Likvidátor oznámil súdu, že dokladmi nedisponuje č.l. 234.

16. Žalobca sa vyjadril k doplneniu rozhodujúcich skutkových tvrdení tak, že zmluvu považuje za platnú, žaloba bola podaná oprávnenou osobou.

17. V rámci pojednávania sa žalobca pridržiaval doterajších podaní a skutkových tvrdení.

18. Žalovaný na pojednávaní dňa 09.01.2018 sa taktiež pridržiaval doterajších skutkových tvrdení, pričom svoju obranu predložil aj v písomnej forme. Žalovaný okrem doteraz vznesených námietok namietal, že žalobca nepredložil písomný súhlas Mesta s uzavretím nájomnej zmluvy, čo je samo o sebe dôvodom neplatnosti nájomnej zmluvy.

19. Súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

20. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

21. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Súd vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu vykonaný pred prejednaním veci rozhodol tak, že konanie v časti, ktorej bola žaloba vzatá späť, zastavil, t.j. o zaplatenie sumy 1.156,50 eur. Súd súhlas žalovaného nežiadal, nakoľko k čiastočnému späťvzatiu došlo pred prejednaním veci.

24. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

25. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 116/1990 Zb., (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) Tento zákon sa vzťahuje na nebytové priestory, ktorými sú miestnosti alebo súbory miestností, ktoré podľa rozhodnutia stavebného úradu sú určené na iné účely ako na bývanie; nebytovými priestormi nie sú príslušenstvo bytu ani spoločné priestory domu

26. Podľa § 2 zákona č. 116/1990 Zb., (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) s priestormi uvedenými v § 1 (ďalej len "nebytové priestory") nakladajú ich vlastníci, prípadne tí, 2) ktorí vykonávajú právo hospodárenia (ďalej len "prenajímateľ"

27. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb., (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len "nájomca") zmluvou o nájme (ďalej len "zmluva"),

28. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 116/1990 Zb., (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) nebytové priestory sa prenajímajú na účely, na ktoré sú stavebne určené. 3) Miestnosti určené na prevádzkovanie obchodu a služieb možno prenajímať iba po predchádzajúcom súhlase národného výboru. Pokiaľ národný výbor do 15 dní od prijatia žiadosti o veci nerozhodne, predpokladá sa, že súhlas bol udelený.

29. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 116/1990 Zb., (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať predmet a účel nájmu, výšku a splatnosť nájomného a spôsob jeho platenia, a ak nejde o nájom na neurčitý čas, čas, na ktorý sa nájom uzaviera. Pri nebytových priestoroch v objektoch, s ktorými hospodári bytová organizácia založená národným výborom, možno zmluvu na určitý čas uzavrieť najdlhšie na dva roky.

30. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 116/1990 Zb., (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), pokiaľ sa zmluva uzavrie bez súhlasu národného výboru podľa odseku 2 alebo neobsahuje náležitosti podľa odseku 3, je neplatná.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

34. Podľa § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

35. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

36. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať.

37. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

38. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

39. Podľa § 106 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

40. Podľa § 122 Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

41. Podľa § 156 zákona č. 160/2015 Z.z., konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

42. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

43. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

44. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

45. Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

46. Súd preskúmal zmluvu, pričom konštatuje, že táto obsahuje základné náležitosti v súlade so zákonom, a to vrátane splatnosti nájomného, pričom splatnosť je obsiahnutá v čl. IV zmluvy, uvedením výšky ročného nájomného 1.054,70 eur, spôsob platenia bol dohodnutý v štvrtročných splátkach, vždy do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca po skončení platobného obdobia a spôsob bol dohodnutý ako na účet č. XXXXXX.XXX N. Trnava. Súd má za to, že zmluva z tohto pohľadu mala všetky náležitosti. Čo sa však týka súhlasu Mesta Trnava, ktorého absenciu žalovaný namietal, súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, že by tento súhlas bol udelený, alebo vôbec bolo o tento súhlas žiadané, a preto v súlade s ustanovením § 3 ods. 4 zákona č. 116/1990 Zb. a § 39 Občianskeho zákonníka súd musí konštatovať, že zmluva je neplatná pre jeho absenciu. Žalobca bol v konaní povinný predložiť súhlas Mesta, alebo osvedčiť, že o tento súhlas požiadal jeho právny predchodca, žalobca však v tejto časti zostal procesne nečinný, aj keď súd na prvom pojednávaní uviedol, že v rámci posudzovania zmluvy podľa ustanovení zákona č. 116/1990 Zb. považuje zmluvu za neplatnú. Žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Súd konštatuje, že na absolútnu neplatnosť by prihliadol aj bez námietky žalovaného. V prípade neplatnosti zmluvy sa nemôže žalobca domáhať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko na takúto uplatnenie práva nie je aktívne vecne legitimovaný, keďže na neho bola postúpená pohľadávka titulom zaplatenia nájomného, lokalizačného poplatku poplatku a náhrady škody (viď čl. 120 článok I. zmluvy), pričom však pohľadávkou titulom bezdôvodného obohatenia žalobca ako právny nástupca nedisponuje. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v časti o zaplatenie nájomného pre neplatnosť zmluvy a teda nemožnosti priznať nárok podľa zmluvy, ako ani pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu (nebola na neho postúpená pohľadávka titulom bezdôvodného obohatenia), žalobu čo do povinnosti zaplatiť sumu 3.953,20 eur titulom nájomného zamietol. Súd záverom k žalobe uvádza, že z obsahu samotnej žaloby (tvrdení pôvodného žalobcu) plynie úhrada nájomného do septembra 1993, pričom následné vyčíslenie je v rozpore s uvedenými skutočnosťami. Ďalej práve nesprávne vyčíslenie a započítavanie platieb viedlo žalobcu k čiastočnému späťvzatiu, keďže v žalobe uvedené špecifikácie nezodpovedali reálnemu nájomnému a jeho úhradám.

Uvedené by nasvedčovalo tvrdeniam žalovaného, avšak exaktne sa uvedené v konaní nepodarilo preukázať.

Ďalej sa žalobca domáhal zaplata sumy 1.525,39 eur titulom náhrady škody za užívanie priestorov žalovaným až do ich vypratania, pričom užívanie preukázal žalobca rozsudkom 20C/149/1995-34 zo dňa 16.10.1995. Tu však súd musí konštatovať, že žalobca v pôvodnej žalobe sa domáhal náhrady škody na úplne inom skutkovom základe, a to na základe zaplatených 18% úrokov z úverov, ktorý podľa žaloby musel žalobca zaplatiť. Uvedené plynie jednak zo žaloby, ako aj z pokusu o zmier, kde je vyčíslená pohľadávka. Súd konštatuje, že uvedené skutkové tvrdenia a skutočnosti žalobca zásadným spôsobom zmenil (zmenou žaloby doručenou súdu dňa 15.02.2016 v spojení s podaním doručeným súdu dňa 17.08.2017) tak, že nárok na náhradu škody vymedzil ako ušlý zisk - obvyklé nájomné za obdobie od 01.03.1995 do 09.12.1995, pričom podľa žalobcu bola výška obvyklého nájomného suma dohodnutá v nájomnej zmluve, t.j. suma 1.977,20 eur, z ktorej alikvótna časť predstavuje sumu 1525,39 eur. Súd pripúšťal zmenu skutkových tvrdení, lebo uvedeným sa zásadne mení charakter nároku, ktorý si žalobca uplatnil. Súd má za to, že zmenou žaloby si žalobca uplatnil prakticky nový nárok, ktorý je možné posudzovať od podania návrhu zmeny, resp. vyhlásenia uznesenia o pripustení jeho zmeny, tj. od 17.10.2017. Súd konštatuje, že žalobcom špecifikovaný pôvodný nárok na zaplata úrokov skutočne v konaní nebol preukázaný a námietka žalovaného by bola dôvodná a viedla by k zamietnutiu takéhoto nároku pre jeho nepreukázanie. Žalobca zmenou skutkových tvrdení dosiahol síce zmenu predmetu sporu, avšak jeho nárok trpí jednou vadou, a to tou, že na podanie takéhoto návrhu nie je aktívne legitimovaný, nakoľko na neho bola postúpená pohľadávka na náhradu škody (súd má z obsahu pôvodnej žaloby za to, že šlo o nárok na zaplata zaplatených úrokov), pričom však zmenenou žalobou sa žalobca domáha nároku, na ktorého zaplata nemá aktívnu legitimáciu (takáto pohľadávka na žalobcu nebola postúpená). Žalobca mal právo podať návrh na zmenu žaloby a súd ju pripustil, avšak uvedené neznamena, že súd musí aj takémuto nároku vyhovieť. Súd ďalej uvádza, že nie je viazaný právnym posúdením žalobcu, ale len skutkovými tvrdeniami. Žalobca posúdil svoj zmenený nárok ako nárok na náhradu škody, pričom súd má za to, že opätovne ako pri nájme ide o bezdôvodné obohatenie, ktorého vydania by sa mohol žalobca domáhať. Súd ďalej uvádza, že ustálená súdna prax posudzuje nároky za užívanie nehnuteľnosti bez právneho dôvodu (či už z neplatnej zmluvy, alebo po skončení zmluvy) zásadne ako bezdôvodné obohatenie a nie ako škodu. Súd má ďalej za to, že uvedeného si bol žalobca vedomý, avšak vzhľadom na dôkaznú núdzu, v ktorej sa ocitol v dôsledku plynutia času a konkurzu pôvodného žalobcu sa pokúsil zachrániť svoju žalobu práve uvedenou zmenou s cieľom dosiahnuť úspech v konaní iným dostupným a reálnym spôsobom. Súd však tak ako uviedol vyššie má za to, že na žalobcu bol postúpený úplne iný nárok (úroky z úverov), a preto nedisponuje aktívnou legitimáciou na podanie takejto žaloby o vydanie bezdôvodného obohata v sume 1525,39 eur. Ďalšou skutočnosťou, ktorá bráni priznanie nároku žalobcu na vydanie sumy 1525,39 eur, je vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného. Súd uvádza, že žalobca si uplatnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohata (škody titulom ušlého zisku v cene obvyklého nájomného) až s odstupom 20 rokov, (15.02.2016 v spojení s doplnením 17.08.2017) t.j. po uplynutí všetkých premlčacích lehôt. Nárok žalobcu je premlčaný podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a najneskôr v objektívnej trojročnej premlčacej dobe. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohata, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohata skutočne došlo. Ako je zrejmé z predložených dokladov, žalovanému bola uložená povinnosť vypratať uvedené priestory v roku 1995, pričom žalobca si uplatnil svoj nárok až v roku 2016. Vzhľadom na skutočnosť, že právnomu predchodcovi žalobcu vznikol v predmetnej veci iba nárok na vydanie bezdôvodného obohata, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby bol rozhodujúci deň, keď sa žalobca skutočne dozvedel, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto obohatenie získal. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohata premlčalo za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v roku 1998. Prerušenie konania v tomto prípade nepôsobilo na uvedenú pohľadávku, nakoľko išlo o úplne iný nárok v konaní ako bol pôvodne uplatnený, t.j. lehota na uplatnenie na súde pri ňom plynula samostatne. Súd ďalej konštatuje, že aj keby súd prihliadol na prerušenie ako na okolnosť spôsobujúcu spočívanie premlčacej lehoty (a bol by názoru, že žalobca je aktívne legitimovaný na takýto návrh - súd je opačného názoru), tak aj v tom prípade by bol nárok žalobcu premlčaný, nakoľko konkurz skončil právoplatne 18.07.2013 (vtedy odpadla prekážka a lehota začala plynúť) a napriek rozhodnutiu súdu, ktoré bolo v dôsledku odvolania zrušené zo zákona, premlčacia doba uplynula dňa 18.05.2016.

Súd ďalej uvádza, že aj ostatné nároky na prípadné vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré by boli bývali uplatnené za obdobie pred 09.2.1993, by boli premlčané, ak by súd posúdil plynutie premlčacej objektívnej trojročnej doby, keďže žaloba bola podaná na súde 09.02.1996. Bez ohľadu na uvedené má súd však zato, že žalobca nie je nositeľom pohľadávky, a teda nemá aktívnu legitimáciu domáhať sa zaplata pohľadávok v konaní, preto žalobu zamietol.

47. Súd posúdil aj prípadný nárok na náhradu škody zo strany žalobcu. Pri nároku na náhradu škody žalobca sa osobitne nezameral na splnenie predpokladu príčinnej súvislosti, a je názoru, že užívanie nebytových priestorov žalovaným (čo tento popieral) bez právneho dôvodu bolo bezprostrednou, priamou príčinou vzniku škody na strane žalobcu (jeho právneho predchodu) a teda založilo príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody žalobcu. Príčinná súvislosť je predpokladom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, je to objektívna existencia príčinnej súvislosti kauzálneho nexu medzi porušením právnej povinnosti, teda protiprávnym úkonom ako príčinou a škodou vrátane jej rozsahu ako následkom. Existencia príčinnej súvislosti je nevyhnutná bez ohľadu na to, či ide o zodpovednosť založenú na zavinení alebo o zodpovednosť objektívnu, nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existenciu, príčinnú súvislosť je potrebné vždy preukázať. Hľadisko časovej súvislosti medzi porušením právnych povinností škodcov a skutkovou udalosťou, z ktorej vzniká škoda, nie je samo o sebe rozhodujúce; vecná súvislosť príčiny a následku je rozhodujúca, zatiaľ čo časová súvislosť napomáha pri poskytovaní vecnej súvislosti. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym úkonom a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Súd zisťuje jej existenciu. Medzi protiprávnym úkonom a škodou musí tak existovať vzťah príčiny a následku. Ak existuje vo vzťahu ku škode niekoľko relevantných príčin, je treba zistiť a vyhodnotiť ich vplyv a odstupňovanie teda gradáciu vo vzťahu k následku. Príčinná súvislosť je daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy obvyklého chodu veci a skúsenosti adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu. Súčasne sa musí preukázať, že škoda by nebola nastala bez tejto príčiny. Vždy musí ísť o priamu príčinu. Z obsahu žaloby ani skutkových tvrdení neplynie, že by žalobca (jeho právny predchodca) vypratá žalovaného za pomoci súdneho exekútora, ale žalobca odvodzuje moment skončenia užívania od vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Uvedené by svedčilo tvrdeniu žalovaného, že tento priestor reálne neužíval ani nadržal, nakoľko žalobca bližšie nešpecifikoval okolnosti vypratania a súčasne, že iné osoby, ktoré priestor držali ho chceli vydať, avšak právny predchodca žalobcu ho odmietol prevziať. Súd napriek uvedenému hlbšie neskúmal uvedené skutočnosti po skutkovej stránke, nakoľko mal za to, že aj keby boli naplnené všetky znaky škody, tak nárok žalobcu je premlčaný, nakoľko tento vedel najneskôr v čase podania žaloby, kto za škodu, a za aké nároky z nej zodpovedá, pričom, ak by aj lehota spočívala v dôsledku prerušenia konania tak, nárok by bol premlčaný v dvojročnej subjektívnej lehote po odpadnutí prekážky konania - zrušení konkurzu, t.j. nárok žalobcu by bol zamietnutý. Súd však v tomto prípade má za to, že právo na náhradu škody sa premlčalo za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. najneskôr v roku 1998, resp. keby súd posúdil, že žalovaný konal úmyselne tak v roku 2006.

49. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

50. Vo vzťahu k námietkam uvádzaným žalovaným, že žalobu podala neoprávnená osoba, má súd za to, že žalobu podal likvidátor v čase kedy tak mohol urobiť, t.j. 07.02.1996 vid' č.l. 4., kde žaloba je datovaná sprievodným listom na uvedený deň. Samotná žaloba je taktiež podpísaná. Vo vzťahu k námietke žalovaného o absolútnej neplatnosti takejto žaloby podľa §39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), súd uvádza, že § 39 OZ je hmotnoprávny predpis, pričom žaloba je procesný úkon, ktorý aj keď má vady môže byť kedykoľvek táto vada odstránená, nakoľko bolo by v príkrom rozpore so základným právom na súdnu ochranu neprihliadať na žalobu, a súd by takýmto postupom porušil ústavné práva účastníka. Tak ako uviedol súd vyššie má za to, že žaloba mala všetky náležitosti v súlade so zákonom - podpis, atď. Datovanie žaloby bolo na sprievodnom liste, pričom v súčasnosti už uvedené nie je zákonnou náležitosťou žaloby. Ďalej vo vzťahu k dokazovaniu o nezaplatení, súd uvádza, že dôkazné bremeno je na tom, kto mal platiť, t.j. nedokazuje sa neplatenie, ale platenie tak ako to uvádzal právny zástupca žalobcu. Z pohľadu posúdenia vzťahu medzi sro a pôvodným žalobcom, ak sro platila nájom, tak pôvodný žalobca sa bezdôvodne obohacoval a žalovanému rástli záväzky z neplnenia svojich povinností. Mimo iné žalovaný prehlásil, že nikdy nič žalobcovi (právnemu predchodcovi nezaplatil). Vo vzťahu k ostatným podmienkam zmluvy - namietanej neplatnosti, lebo zmluvu nemal uzavrieť žalovaný, ale sro, súd uvádza, že z tohto pohľadu bola zmluva v poriadku s jasne určenými účastníkmi, t.j. aj žalovaným ako zmluvnou stranou, pričom ak žalovaný nechcel byť zviazaný zo zmluvy, mal v nej uviesť sro, ak tak neurobil, bola to jeho chyba, za ktorú by niesol zodpovednosť, keby súd nedospel k neplatnosti

zmluvy z iných dôvodov. Takúto obranu by súd vyhodnotil ako účelovú. Súd sa ostatnými námietkami žalovaného nezaoberal, nakoľko nemali vplyv na konanie.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa ČL. 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

55. Podľa ČL. 4 ods. 2 CSP, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

56. Podľa ČL. 17 CSP, Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

57. O náhrade trov konania by prichádzalo do úvahy rozhodnúť podľa vyššie uvedených citovaných zákonných ustanovení tak, že nárok na ich náhradu má žalovaný ako účastník plne úspešný v konaní - žaloba bola v časti zastavená (nesie zodpovednosť žalobca, lebo nepreukázal uhradenie pohľadávky) a vo zvyšku bola zamietnutá. Súd by teda mal rozhodnúť tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej by súd samostatným rozhodnutím mal rozhodnúť o výške trov, pričom z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že rozhodnutie bude znieť, žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 0,- eur, nakoľko týmto v konaní žiadne trovy nevznikli. Vzhľadom na uvedené súd v súlade so zásadami uvedenými v ČL.17 CSP rozhodol podľa ČL. 4 ods. 2 tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.